

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Externis Regulis Amoris Et Morum, Legibus Utique, ac Præceptis
Virtutum Theologicarum, & Cardinalium, necnon Decalogi & Ecclesiae -
Libros Vndecim Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput XXXVII. Ipsi quoque Superiores subinde ab inferioribus, cum omni
reverentia, modestia, & humilitate corrigendi sunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73203)

nis omissionem peccetur. 7°. exemplum S. Petri Apostolorum Principis, supremique in terris Christi Vicarii, Pauli correctionem humiliter patientis, cap. seq. exhibebimus.

CAPUT XXXVII.

Ipsi quoque Superiores subinde ab inferioribus, cum omni reverentia, modestia & humilitate corrigendi sunt.

366 **O**bligationem hanc sanctus Thomas q. 33. a. 4. probat ex verbis Apostoli ad Coloss. 4. scribentis: *Dicite Archiepiscopo (Episcopo) vobis ministerium, quod accepistis in Domino, ut illud impleas.* Et ratio est, quia ipsi etiam Superiores homines sunt, circumdati infirmitate; indigent proinde eleemosynâ spirituali; & tanto magis indigent, quanto in majori sunt salutis periculo. Unde Augustinus in Regula: *Non solum vestri, sed etiam ipsius (Superioris) miseremini, qui inter vos quantum in oculo superiore, tanto in periculo majore versatur.*

367 Non debet tamen quilibet è vulgo Superioris correctionem temerè usurpare per se, sed per personas ætate, pietate, prudentiâ graviores. In correptione etiam, quâ subditi corrigunt Prælatos, debet modus congruus adhiberi, ut scilicet non cum protervia & duritia, sed cum mansuetudine & reverentia corripantur (ait sanctus Thomas ibidem.) Unde Apostolus 1. Timoth. 5. *Seniorem ne increpaveris, sed obsecra ut patrem.*

368 Nec licitum est Superiorem publicè corrigere, nisi publicè peccaverit, prout Innocentius III. dicit cap. cum ex injuncto ext. de hæreticis, ibi: *Patrem suum delinquentem reprehendere manifestè, nulli licet, secundum Evangelicam veritatem.* Si tamen alii essent scandalo, aliosque suo exemplo vel doctrinâ erroncâ in errorem, vel disciplina relaxationem inducerent, in faciem ipsius resistendum esset, Pauli exemplo, qui in faciem Petro restitit, eò quòd exemplo suo aliis errandi occasionem incautè præbebat. Qua in re sancti Patres Pauli libertatem mirantur, Petri humilitatem, correctionem patientis (ait Augustinus epist. 19.) quia multò laudabilius & mirabilius est libenter accipere corrigentem, quàm audacter corrigere deviantem. Specialiter istud S. Petri exemplum plurimum extollunt S. Cyprianus epist. 71. ad Quint. & sanctus Gregorius homil. 18. in Ezech. Petrus (inquit S. Cyprianus) non sibi aliquid insolenter vindicavit, aut arroganter assumpsit, ut diceret se primatum tenere, & obtemperari sibi potius oportere; nec despicit Paulum, quòd prius persecutor fuisset, sed consilium veritatis admisit, & rationi legitime, quam Paulus vindicabat, facile consensit, documentum scilicet nobis, & concordia, & patientia tribuens, ut non pertinaciter nostra a-

memus, sed quæ à fratribus aliquando, & collegis nostris utiliter & salubriter suggerantur, si sunt vera & legitima, ipsa potius nostra dicamus. Decens erat (ait Gregorius) in Petro, qui primus erat in culmine, esset primus in humilitate. Ipse Petrus (ut dicit Glossa Augustini ad Galat. 5.) exemplum majoribus præbuit, ut scilicet fortè rectam iracundiam reliquissent, non dedignentur etiam à posteroribus corripri.

CAPUT XXXVIII.

Quando delictum fratris est occultum, nec Communis nocivum, nec cedens in grave veriti detrimentum; seque est emendationis ipsius per monitionem secretam, necessario servandus est Evangelicus ordo correctionis, saltem extra Religiosum Institutum, cujus professores renuntiant juri, quod habent ad propriam famam.

Evangelicum fraternæ correctionis ordinem Dominus præscribit Matth. 18. *Si peccaverit in te frater tuus, vade & corripe eum inter te & ipsum solum. Si te audierit, lucratus eris fratrem tuum. Si autem te non audierit, adhibe tecum unum vel duos, ut in ore duorum vel trium testium stet omne verbum. Quòd si non audierit eos, dic Ecclesie (id est Prælato.) Si autem Ecclesiam non audierit, sit tibi sicut ethnicus & publicanus.* De isto ordine Guimenius pag. 7. n. 6. edit. Lugdun. ausus est dicere: *Evangelicus ordo correctionis fraternæ non obligat sub mortali: quia præceptum istud perniciosum foret, nedam inutile. Sed prorsus est improbandus. Quòd enim præcepti sit, adeoque in materia gravi obliget sub mortali, communis est sententia, non solum Scholasticorum, sed & sanctorum Patrum, Ambrosii serm. 8. in Psalm. 118. Chrysostomi homil. 61. in Matth. Hilarii, & Hieronymi in cap. 18. Matth. Augustini serm. 82. alias 16. de verb. Dom. c. 7. ubi sic: *Quia secretum fuit, quando in te peccavi, secretum quare, cum corrigis quòd peccavi. Nam si solus nosti, quia peccavi in te, & eum vis coram omnibus arguere, non es corrector, sed proditor. Attende, quomodo vir justus Joseph, tanto flagitio, quòd de uxore fuerat suspicatus, tantâ benignitate pepercit, antequam sciret unde illa conceperat. Restabat itaque certa adulterii suspicio. Et tamen, quia ipse solus scierat, ipse solus sciebat, quid de illo ait Evangelium? "Joseph autem, cum esset vir justus, & nollet eam traducere, voluit occultè dimittere eam". . . Sic agamus, & sic agendum est, non solum quando in nos peccatur ab aliquo, ut ab altero nescitur. In secreto debemus corrigere, in secreto arguere, ne volentes publicè arguere, prodamus hominem, id est diffamemus; & tunc fiat quòd Hieronymus loco citato ait, quòd dum se-**